

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 33. De Præparatione ad sacram Communionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

quo Deo sum obstrictus, partem soluere incipiam; desiderans etiam, maiores mihi vires adesse, ad multo plura in eius gratiam præstanda, qui tot, & eximia aded mihi contulit bona, & licebit interdum, saltem desiderio, illud dicere, quod seruus ille Euangelicus dicebat: *f. Mat. 13. 26.*
Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi.

III.

TERTIO denique ad pleniorum beneficij, in hoc sacramento accepti, gratiarum actionem, disponere me decet magno seruire ad Sacratissimam Eucharistiam percipiendam: hic enim inter alios finis est, in quem Pœnitentiæ Sacramentum dirigitur, iuxta illud Regij Prophætæ: *g. Psal. 137.*
Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam: & nomen Domini inuocabo.

Ratio autem, qua hæc preparatio est facienda, in proxima Meditatione traditur.

MEDITATIO XXXIII.

DE PRÆPARATIONE ANTE SVMPTIONEM Sanctissimi Sacramenti Eucharistia.

QVONIAM de excellentiis & fructibus Sacratissimi Eucharistia sacramenti, in Quarta huius operis parte, inter mysteria Cœna

E
ONTE
P.

Cena Dominica; & in Sexta inter beneficia diuina, latius fufusq; differendum erit: id. in hac meditatione, breuiter nonnullas tantum considerationes annotabo, quæ ad sacram communionem debita cum reuerentia & animi preparatione suscipiendam, conducant. in qua quatuor potissimum præ oculis constituenda sunt. Domini nimirum illius, qui nos visitaturus est, eximia dignitas, & maiestas; Hominis, quem visitatum venit, summa vilitas; Modus amoris plenissimus, quo venit, & finis, propter quem venit. Quæ inter se diligenter conferenda sunt, ut beneficij huius magnitudo tanto amplius eluceat, atque appareat.

PUNCTVM I.

PRIMO, consideranda sunt excellentiæ. Illius Domini, qui in hoc sacramento reuera præsens est, exercendo actus fidei efficaces circa perfectiones, quæ ei tum diuinitatis, tum humanitatis ratione conueniunt.

I.

PRIMO, igitur excellentias & perfectiones diuinitatis eius contemplanor, summâ attentione expendens, eum, qui Augustissimo hoc sacramento continetur, esse a Vnigenitum Dei suum in sinu Dei Patris existentem: b splendorem gloriae, & figuram substantiæ eius, eiusdem cum illo æternitatis, immensitatis, infinitatis, & omnipotentia; eiusdemq; prorsus sapientia, bonitatis, & fortitudinis: per quem omnia condita sunt, & perpetuò conseruantur: esse mundi Moderatorem, animarum sanctificatorem,

& glo

a Ioan. 1. 18.

b Iob. 1. 5.

glorificatorem; ac denique primum principium, & vltimum finem omnium creaturaru. Et, cum sit Dominus tantæ maiestatis, vt eum cœlum, & terra non capiant: tamen non satis habuit, humanam naturâ, nostræ redemptionis cauâ, induisse; nisi præterea vsq; eò se demitteret, vt etiam quò magis nobis vniuer, per hoc sacramentum in nobis habitaret; nosq; sua præsentia solaretur, ac protegeret; c *thronumq; gratia* in terris quoq; visibilem figeret: ad quem (vt D. Paulus ait) *accederemus magna cum fiducia & spe misericordia consequenda & aux. ly oportuni*, pro omnibus malis & miserijs nostris. O verbum diuinum in sinu summi Patris habitans, quare in angustissimum vilissimæ homuncionis sinum te demittis? O Rex gloriæ, qui supra omnes cœlos in throno maiestatis tuæ infinitæ residens: ita te humilias, vt supra terram in throno maximæ abiectionis & vilitatis residere velis! Infinita charitas tua, tantæ humiliacionis est causa: nimirum vt me exaltares; atque ad te diligendū pro insigni hoc tanti amoris exemplo, prouocares. Vtinam ita te redamarem, vt à te amor: meq; demitterem, & humiliarem; sicut te demittis & humilias: quò te honorare, tibiq; pro meritis, deseruire possem. Ad hunc ergo thronū, pro omnium meorum malorum remedio consequendo, accedere desidero: sperans fore, vt desiderium meum bonis tuis repleas.

SECUNDO, sanctissimæ Humanitatis excellentias perfectionesq; considerabo, atque

c *Heb. 4.16.*

II.

PARS. I.

Y

ad

admiranda, quæ in ea patrauit, opera; nec non
 officia, quæ exercuit, perpendam; cogitaboq̄,
 in hoc venerabili sacramento eundem illum
 præsentem adesse, qui nouem mēſibus, in utero
 Beatiff. Virginis delituit, admirandis gratiæ
 ſuæ donis eam exornans, & locupletans: Qui
 in domum Zachariæ veniens, D. Ioannem Ba-
 ptistam ſanctificauit; quem vnà cū matre ſpi-
 ritu Sancto repleuit. Cum itaque ille idem in
 hoc augustiſſimo ſacramento, eiſdemq̄; bo-
 nitàs & omnipotentia adſit: eoſdem quoque
 effectus, in anima mea producere poterit. Præ-
 terea præſentem ibidem illum agnoſcam, qui
 in præſepio reclinatus, à Paſtoribus & Magiſ-
 adoratus fuit: quod ille obſequium cum ma-
 gno ſcœnore eis reſuderit; mihi quoque eadem
 fide in hoc ſanctiſſimo ſacramento præſentem
 ipſum adoranti, eandem gratiam impertiet.
 ibidem quoq̄; eum eſſe intelligam, qui ciuita-
 tes & caſtella circumiens, populis Euangeliũ
 Regni annunciauit, eoſq̄; cœleſtis doctrina
 præceptis imbut; inſirmos curauit, mortuos
 ad vitam reuocauit; omnibus deniq̄; benefa-
 ciens, miranda vbique & nature ordinem ex-
 cedentia opera patrauit. Præſertim verd, illum
 ibi præſentem contemplantor, qui pro mei re-
 demptione comprehenſus, vinc̄tus, flagellis
 cæſus, ſpinis coronatus, multiſq̄; modis excar-
 nificatus, & tandem in crucem actus fuit; in
 qua pendens pro tortoribus ſuis orauit, larro-
 ni veniam dedit, eiq̄; paradifum inaudita libe-
 ralitate ſp̄pondit. Igitur cum ille met totus

in hoc sacramento contineatur; sanguineque suo quem patiendo profudit, passionem suam representet: dubium non est, quin possit & velit eisdem in me effectus producere. Cōtemplabor deniq; illum hic adesse, qui infernū spoliavit, qui ineffabili gloriā à mortuis resurrexit; ad pexteram Patris in cœlo residet, atq; in fine sæculi ad mundum iudicandum, & seueram ab hominibus rationem exigendam rediturus est, eundem inquam illum eadē gloriā in hoc sacramento contineri, non enim tantū in cœlis thronum suum habere voluit; sed & in terra, ad nostram, qui in ea degimus, consolationem, alium collocare placuit. Quin etiam & officia, quæ olim mortalis exercuit, modo immortalis sustinet, Magistri nimirum, Medici, Redemptoris, Pastoris, & summi Sacerdotis, vehementer desiderans, vt ad ipsum accedamus, eadem fide & confidentiā, ac si ipsum in carne mortali, & visibili cerneremus: cum reuera sit ille idem, quanquam accidentibus panis, & vini contactus. O Redemptor dulcissime, quas tibi gratias pro visceribus misericordiæ, quibus nos quotidie visitas ex alto persoluā? quin igitur summa fiducia ad te accedam; siquidē tu de cœlo descēdis propter me? Te Domine adoro, & glorifico in augustissimo hoc sacramento ve: è præsente; atq; in spiritu ad d. *pedes* d. Luc. 7. 38
tuos cū MARIA Magdalena, me prouoluo, & scelerū veniā à te peto; sacratissimam e *simbriā* c. Matt. 9. 21.
vestimenti tui, cum muliere sanguinis fluxum

T 2 patiente

E
ONTE
E.

f Ioan. 20.
27. 28.

paciente contingo, vt sanitatem conferas: ad sanctissima *vunera* tua cum *D. Thoma* Apostolo *manus* appono, vt lumine caelesti cor meum illustres; fidemque meam robores: quod cum eodem Apostolo confitear & exclamem, te esse *Deum meum, & Dominum meum*, omni gloria & honore per infinita saecula dignissimum, Amen.

Eiusmodi affectus, admirationis, amoris, laudis, gratiarum actionis, fidei & confidentiae inferendi sunt considerationibus de diuinissimo hoc sacramento, adnexis earum rerum quae ad illum dignè suscipiendum necessariae sunt, petitionibus.

PUNCTVM II.

SECUNDO, considerandus est amoris, & benignitatis plenissimus modus, quo Christus venit ad me miserum & abominabilem peccatorem inuisendum.

I. PRIMVM perpendam, sufficere quidem potuisse ad salutem consequendam, si hoc sacramentum augustissimum solummodo intuerer: quemadmodum Israelitae, a *anei Serpente* à Moysè in sublimi collocati (qui Christi Seruatoris typum gerebat) aspectu, à moribus ignitorum serpentum curabantur. Aut satis etiam fuisset, si manibus id cōtingerem, instar *b mulieris*, sanguinis fluxum patientis, quae solo *umbrae* Christi contactu sanitatem recepit: imò singularis gratia ea futura fuisset, si sui contingendi mihi potestatem fecisset. At verò im-

mensa

mentia Dei charitas his finibus circumscribi noluit; sed maximâ, intimâ, ac penetrante v. nitione, qua res corporea cum homine coniungi potest, mecum se coniungere non est dedignatus: in forma quippe cibi in os meum ingreditur, guttur pertransit, habitationem suâ ac sedem in pectore constituit, quamdiu species incorruptæ duranti: Sicque renouat indies celebre illud miraculum, de quo ait Ieremias, *creauit Dominus nouum super terram: scmina circumdabit virum: virum, inquam, sapientiâ & sanctitate perfectum, videlicet Christû, id quod indies euenit, dũ mulier, aut alia quæuis persona, ad sacram communionem accedens, gerit intra se virum hunc, ætate perfectum; eiusdemq; magnitudinis, & pulchritudinis, cuius est iam regnans in cœlo.*

c Iere. 31. 22

II.

CAETERVM, multò admirabilior hæc nouitas mihi videtur, si expendam, personæ, quæ illum intra se accipit, vilitatem; & domicilij, quod subit, summam ignobilitatem & angustias. O vir summè perfecte, Adam cælestis, homo noue, quam inusitatæ sunt hæc tuæ amoris inuentiones, quas pro meo excogitas commodo? An non perspecta tibi satis est, casæ illius, quam ingrederis, conditio? An ignoras, me esse vas iniquitatis, speluncam basiliscorum, domicilium perditionis? vt quid igitur tam vile subis habitaculum? quomodo ego te ausim tali hospicio excipere? Lingua enim mea est sentina iniquitatum; quomodo illâ te contingam, bonorum omnium fontem?

E
MONTE
P.

Guttur meū gurgis crapulæ, & ebrietatis; quo modo pertiñbis, omnis puritatis, & sanctimonie auctori? Pectus meū est colluies malorum cogitationum, & desideriorum; quomodo habitabit is in eo, qui ipsa puritas est & charitas? O summe Rex, quā tibi quadrat nomen Patris misericordiarum, qui in casa tot miseris & calamitatibus plena morari non dedignaris! Verūm, Domine, prius eam renoua, emunda, & adorna, ut tua habitatione digna efficiatur. O Deus infinite, *b inclina cælos tuos, & descende:* cū enim tu adeo te demittas, & humiliter, ut intra me sedem tuam figere desideres, nunquid magnum est, quod cælestia quoque se demittant, & descendant? Veniant igitur virtutes cælestes in animam meam: Veniat fides viua, spes certa, charitas inflammata: veniat humilitas, obedientia, deuotio; eamque cælum quoddam efficiant, & adornent, quæ cælestis Regis habitatio est futura.

Huiusmodi colloquia cum tribus diuinis personis, mihi instituenda sunt, à quibus demisè petam, ut nouum me hominem efficiant; spiritu renouatum, ut recipere valeam nouū Adamum cælestem: qui ad animam meam dinertere, & in ea hospitari desiderat: maxime verò dum ad Spiritum sanctum me conuertam ei dicam: O Spiritus sanctissime, qui purificasti & exornasti animam beatissimæ Virginis Mariæ, ut dignum Dei filio habitaculum efficeretur: purifica quoque animam meam, & gratiā tuā septiformi illam adorna, siquidem

ille

ille idem eam ingressus est; qui in Beatissimam Virginem introiuit.

PUNCTVM III.

TERTIO, perpendam finem, ob quem Christus ad me venit; simulque rogabo, vt id in me efficiat, quod intendit, nec mea indignitate absterreatur. Hic autem finis conici potest ex officiis, quæ Christus olim in mundo exercuit: Nam ideo venit in animam meam, vt iisdem etiamnum perfungatur.

PRIMO, venit tanquam Saluator, vt sceleribus ignoscat meis; mihi que precium sanguinis sui pro illis effusi, applicet. **SECUNDO**, vt Medicus, qui domum infirmi ingrediens, ad ipsum prope accedit, vt pharimaca exhiberet: ita ipse ad me venit vt ab omnibus ægitudinibus meis spiritualibus perfecte sanet. **TERTIO**, venit tanquam Magister, vt me lumine inspirationum suarum illustret, semitamque virtutis atque perfectionis edoceat.

QUARTO, venit tanquam summus sacerdos, vt sacrificij cruenti, quod in cruce obtulit, fructum mihi communicet; meque permoueat, ad offerendum sibi sacrificium cordis contriti & humiliati, hostiam laudis, & holocaustum amoris. **QUINTO**, venit quasi nutrix, vt me velut puerulum lacte deliciarum, & voluptatum suarum nutriat, ac mecum se perfecti amoris vocatione conglutinet; mihi que osculum pacis, reconciliationis, & perfectæ amicitiae tribuat. explendo illud desiderium animæ, dicentis: *a Osecletur me a Cant. l. i.*

osculo oris sui. Hac ratione percurrere possum, etiam reliqua Christi officia, imaginando, quod veniat ut Pastor, ad me requirendum; ut Protector ad defendendum; ut ignis consumens, ad purificandum, & inflammandum.

II.

DVM hæc officia diligenter euoluo quæ Christus intra me exercere desiderat: considerabo quoque summam meam egestatem, ac necessitatem eorum, quæ premor: meque contemplanus uti dæmonis, ob admittæ sceleræ, captiuum; uti variis animi passionibus laborantem; uti ignorantem, multisque erroribus obnoxium; uti fragilem, pauperem, & animæ nutrimento egentem; uti pacis cū creatore meo; ac directionis, tutelæ, & opis Saluatoris mei valde indigum: Me præterea cum illo conferam, atque illustria ipsius officia, & innumeras miseras meas componam: prorumpamque hinc in affectus admirationis; inde in inflammata desideria, ipsius ad me aduentus, dicens; O Deus immensæ maiestatis, qui fieri potest, ut has immensæ tuæ charitatis adinventiones considerans, non totus obstupescam b *Elias* & c *Elsæus*, semetipsum ita contraxerunt, ut membra membris puerorum vitæ functorum responderent, quos hac ratione ad vitæ reuocant: at tu multo magis te contrahis in bucellâ panis, ut mecum te coniungas, meque ad nouam & perfectiorem vitæ resuscites, sufficere poterat si vel verbo madares, quidquid fieri velles, ut statim fieret: aut certe vni seruorum tuorum, instar Giezi, preciperes, ut me baculo tuo contingeret, sic

b 3. Reg. 17.

21.

c 4. Reg. 4.

34.

que

quæ vitæ redderet: At hoc tuæ immensæ chari-
tati satis non fuit, sed ipsemet de cælis descen-
dere, atq; ad me venire voluisti: vt me sanares,
viuificares, & molliter lauteq; tractares. Veni
ergo Saluator mi, & noli tardare: veni & pel-
le aduentu tuo miserias serui tui: d *Exiit a po* d *psal. 79. 3.*
tentiam tuam, & veni, vt saluum me facias: e c *Isai. 64. 1.*
Vitiam disrumperes calos, & descenderes: a sa-
cie tua montes desluerent, montes videlicet
passionum mearum dissiparentur; & omnia
interiora mea præ tui amore liquefcerent: f *Isai. 45. 8.*
Rorate cali desuper, & nubes pluant iustum. a
periatur terra & germinet saluatorem. O Sal-
uator dulcissime, veni in animam meam, quæ
flagrat ingenti desiderio te suscipiendi: aufer
ab illa impedimenta, quæ ingressum tuum of-
fendunt atque præpediunt: exerce in ea officia,
quæ aduentu tuo obire desideras: coniunge te
mecum quam primum. Nam totis animi mei
votis, tibi, qui es vnicum & summum bonum
meum, in omnem sæculorum æternitatem cop-
ulari & conglutinari concupisco. Amen.

Hoc genus ardentium desideriorum, exer-
ceri potissimum debet in hoc puncto: Christus
enim Dominus recipi vult magno cum deside-
rio, & fame aduentus sui: Quare cibus hic tan-
to plus utilitatis manducanti adfert, quanto
maiori desiderio, & aviditate ad ipsum acce-
dit. Ad hoc autem plurimum proderunt non-
nulla sacrarum literarum loca, non absimilia
his, quæ attulimus: quibus sancti illi Patres ar-
dens suum desiderium, quo Messie aduentum

pro

E
MONTE
E.

pro mundi redemptione petebant, declarant.

HUIUSMODI verò desiderijs, alia quoque adiungenda sunt; puritatis nimirum quam maximæ, qua ad hoc augustissimum sacramentum accedamus: ac proinde operam dabimus, ut quemadmodum corpus ante sacram communionem, ab omni cibo corporali abstinet, usque adeo, ut à mediâ nocte prorsus ieiunum, nec quicquam cibi aut potus, quantumvis parvum sumpsisse debeat: ita anima toto illo tempore ab omni peccato ieiunet, adeo ut quantum fieri potest, à nocte sacram communionem præcedente, *g nullam omnino carnis aut spiritus maculam* contraxerit; nec de ore ipsius verbum aliquod etiam otiosum exierit; aut ex corde aliqua peruersa cogitatio processerit. Quia, cum Christus sit ipsa puritas, æquum omnino est, ut maxima quoque puritate ad eum accedamus: si autem per humanam fragilitatem, in aliquam huiusmodi culpam inciderit, *h probet seipsum prius*, & ab illa, si lethalis erit, per confessionem (quæ tunc omnino obligat) se purget: si verò venialis, (& paulò antè confessus fuerat) eam per contritionem deleat.

g 2. Cor. 7. 1.

h 1. Cor. 11.
28.

